

COR WEBBERS: 'ALS IK ERGENS AAN BEGIN, DAN ZET IK ME ER VOLOP VOOR IN'

ALPHEN - 'TROUW AAN KONING EN VADERLAND', IS - MET EEN KNIPOOG - HET MOTTO VAN COR WEBBERS. ZIJN GEDREVENHEID EN TOEWIJDING KOMEN HEM HIERBIJ GOED VAN PAS. EEN PAAR 'WAPENFEITEN': 44 JAAR LOYAAL GEBLEVEN AAN ZIJN EERSTE WERKGEVER, VEERTIG JAAR GETROUWD MET ZIJN JEUGDLIEFDE, 25 JAAR INGEZET VOOR HET LEGER EN RUIM 10 JAAR VOOR BESTUURLIJKE FUNCTIES BINNEN DE ALPHENSE DETAILHANDEL. BIJ DIE LAATSTE DRIE IS, WAT HEM BETREFT, HET EINDE NOG NIET IN ZICHT.

Door Jolanda van Luinen

OVER NETWERKEN

U bent niet meer werkzaam in de detailhandel, maar er nog wel druk mee?

„Inderdaad. Om niet in het spreekwoordelijke zwarte gat te vallen, heb ik mijn bestuurlijke functies aangehouden toen ik in 2004 met prepensioen ging. Het verschil met toen is dat ik nu de dag relaxter begin, maar daarna ben ik net zo druk als voorheen. Namelijk als lid dagelijks bestuur van Winkelstad Alphen, voorzitter van belangenvereniging De Aarhof, voorzitter van Keurmerk Veilig Ondernemen van de Aarhof en Ridderhof, voorzitter van de verkiezingscommissie Winkel van het Jaar en lid dagelijks bestuur van het Stadshart. O ja, en ik zit in de pr-commissie van het Stadshart.

Het voordeel van deze hoeveelheid functies en hun raakvlakken, is dat je goed in de materie zit. Een nadeel is dat ik soms met verschillende petten op aan vergaderingen deelneem. Dan moet ik ervoor waken dat er geen belangenverstrengeling optreedt. Vergaderingen met de gemeente en Kamer van Koophandel zijn vaak overdag. Doordat ik geen zaak meer te leiden heb, ben ik vaak degene die daar heengaat. Het voordeel hiervan is dat je een netwerk opbouwt en dat men je als een volwaardige gesprekspartner beschouwt. Dat is mooi, want er is nog veel te doen. Zoals de herijking van Lage Zijde en het aantrekken van meer leden. Nu zijn dat er 'slechts' 350. Een nadeel van mijn hoeveelheid bestuurlijke functies is dat ik soms wel vier vergaderingen op een dag heb. Gelukkig is dat een uitzondering. Van je prepensioen moet je immers kunnen genieten.”

OVER KEUZES MAKEN

Na ruim veertig jaar bij één organisatie stoppen met werken. Hoe is dat?

„Om na 44 jaar te stoppen bij de HEMA, was een bewuste keuze. Een die ik vrij snel, binnen een paar maanden, heb gemaakt. Opeens vond ik het genoeg geweest. Tot die tijd was werken bij de HEMA als een hobby. Het bedrijf was een goede broodheer en ik heb steeds mijn ziel en zaligheid in mijn baan gelegd. Toen ik 16 was, heb ik er zelfs mijn vrouw leren kennen. Zij was 15 en stond op de gebaksafdeling. Mijn vader was magazijnchef bij onze HEMA. Vanaf m'n 6de nam hij me wel eens mee naar het werk. Later liep ik vanuit school naar hem toe, zodat ik

Cor Webber heeft het met al zijn bestuursfuncties nog altijd heel druk.

Foto: Wil Kokelaar

achter op zijn fiets naar huis kon. Op mijn 14de ben ik als manujie-van-alles bij de HEMA gaan werken, nadat ik twee jaar het voortgezet lager onderwijs had gevolgd. Ik was thuis de op een na oudste van zes kinderen. Een van mijn broers is invalide en een andere zat in het klooster. Dus moest er geld in het laatje komen. Vandaar dat ik vrij jong ging werken. Ernaast had ik willen leren voor etaleur - dat beroep vind ik nog steeds prachtig - maar ik werd uitgeloot voor de ambachtschool. Etaleur werd ik dus niet, maar magazijnchef zou ik beslist ook nooit worden, want ik zag aan mijn vader dat die baan je lichamelijk sloopt.

Toen ik mijn dienstplicht had vervuld, wilde ik eigenlijk beroepsofficier worden, maar de liefde voor mijn toekomstige vrouw bleek groter dan deze wens. En dus nam ik een 'serieuze' baan aan bij de HEMA en ben ik er naast blijven leren om hogerop te komen. Zelfs op oudejaarsavond was ik daar nog druk mee. Alphen was de derde vestiging waar ik als verkoopchef ging werken. In deze plaats met 32 duizend inwoners zou een nieuwe HEMA gebouwd worden. Toen ik er ging kijken, was het nog slechts een ruwbouw bunker. Een overplaatsing naar Alphen zag ik als een uitdaging. Wel had ik er een paar voorwaarden aan verbonden. Ik zou minimaal tien jaar in Alphen blijven wonen, zodat onze dochters hier naar school konden gaan. En als ik tussentijds overgeplaatst zou worden, zou dat binnen een straal van 50 km rond Alphen zijn. Al met al ben ik vijftien

keer overgeplaatst. De ene keer omdat ik behoefte had aan een frisse blik, de andere keer als promotie. De laatste 6,5 jaar voor mijn prepensioen werkte ik weer in Alphen, maar nu als filiaalmanager. De keuze om met het werk te stoppen, zal mede ingegeven zijn door de gewapende overval die in mei 2003 plaatsvond. Ik was die dag opgeroepen als nationaal reservist en dus niet op de zaak, maar mijn medewerkers waren er stuk van. Vooral toen bleek dat een van onze chefs bij de overval betrokken was. Nadat ik officieel met prepensioen was gegaan, heb ik nog twee weken meegeholpen de verbouwing van het pand af te ronden. Daarna ging bij mij de knop om en kon ik er afstand van nemen.”

OVER HET LEGER

U bent geen beroepsofficier geworden, maar dus wel nationaal reservist?

„Dat klopt. Na mijn dienstdtijd ben ik er tien jaar uit geweest. Toen hoorde ik dat een collega in Leiden nationaal reservist was. Dat leek mij ook wel wat.” (Hij lacht) „Want ik ben enigszins autoritair. Als reservist kom je eens in de twee of drie weken bij elkaar - in de weekenden of 's avonds - voor mentale en/of fysieke trainingen, door het hele land heen. Bij vorst buiten slapen, heerlijk! De cursussen die ik voor het leger volgde, leken overigens sterk op die voor de HEMA, dus dat was een voordeel. In beide organisaties onderkent men dat de mensen van de werkvloer meestal het best geïnformeerd

zijn; daar kun je als leidinggevende je voordeel mee doen. Gemiddeld was ik zeshonderd uur per jaar bezig met het leger, naast mijn meer dan fulltime baan. Dat is veel; toch gaf het 'legergroen denken' me veel voldoening. Na verloop van tijd werd ik bevorderd tot luitenant en had ik 35 'man' onder me. Intussen zat mijn vrouw thuis met de kinderen. Zelf was ik in feite alleen op zondag nog maar thuis. Net zoals de tv-reclame over 'de man die op zondag het vlees snijdt'. Toen ik dat besepte, gingen we voortaan die dag gezellig met het gezin naar de stacaravan. In het leger heb ik veel kennis en een goede conditie opgedaan, wat me ook in het burgerleven van pas kwam. Bij de HEMA konden ze het merken wanneer ik weer als reservist actief was geweest. Dan was ik streng: 'niet lullen maar (vakken)vullen.' Toch doe je in het leger ook veel sociale vaardigheden en contacten op, want je hebt te maken met mensen van allerlei pluimage. Of je nu timmerman of ingenieur bent, iedereen komt aan de beurt om de wc's schoon te maken. Als een Emile Ratelband was ik bezig mensen te motiveren. Het was samen uit en samen thuis; wie een zware training niet meer zag zitten, werd er doorheen gesleept. Het kwam voor dat ik eerst mezelf moest inmoeten spreken. Zoals die keer dat ik, om het goede voorbeeld te geven, van een 30 meter hoge toren moest afseilen. Maar als je positief blijft denken, lukt bijna alles. We hadden een hecht team. Daarom deed het me pijn toen ik vanwege

mijn leeftijd, na 25 jaar moest stoppen als reservist. Maar goed, sinds die tijd ben ik op een andere manier betrokken gebleven bij het leger, namelijk als penningmeester. Ook word ik nog wel eens uitgenodigd als scheidsrechter of observator. Voor wie dat wil, hoeft het na z'n afzwaaien niet over te zijn.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Cor Webbers verwachten?

„Mijn vrouw en ik hopen nog lang te genieten van een goede gezondheid. Zij probeert te voorkomen dat ik niet teveel hooi op mijn vork neem, want er moet natuurlijk tijd overblijven voor onze (klein)kinderen. Verder liggen er al bijna vier jaar boeken op me te wachten die ik nog wil lezen en zijn er klussen in huis die ik nog wil doen, maar waar steeds iets tussenkomt. Maar ze weet: als ik eenmaal ergens aan begin, dan zet ik me er volop voor in. Het is net als met onbezoldigd (bestuurs)werk: het is vrijwillig, maar niet vrijblijvend.”

Geboortedatum: 21-5-1946

Geboorteplaats: Amsterdam

Beroep: filiaalmanager HEMA met prepensioen

Relatie: getrouwd met Jennifer Hennequin (59)

Kinderen: 2 dochters, 4 kleinzons

Hobby's: kamperen in de stacaravan, het leger, mijn bestuurlijke functies